

VELIKONOČNÍ TRIDUUM V KRUHU RODINY

autor: Louis R. Hotop SJ; zdroj: www.thejesuitpost.org

VELKÝ PÁTEK

Na Velký pátek se scházíme, abychom si připomněli Kristovo umučení a smrt. Tradičně se tak děje ve tři hodiny odpoledne, můžete ovšem zvolit i jinou, pozdější dobu. Tato společná modlitba má dvě části: bohoslužbu slova a uctívání kříže.

Stejně jako na Květnou neděli se coby evangelium čtou, popř. zpívají pašije. Můžete si je upravit pro více, ale i pro méně čtenářů – jak to bude příhodnější pro vaše rodinné společenství. Rodiny s malými dětmi mohou texty podle potřeby zkrátit.

Součástí bohoslužby slova jsou tradiční slavnostní prosby. Můžete je také upravit, zkrátit, přizpůsobit apod., ale pokud můžete, využijte všechny tyto krásné modlitby, ve kterých se církev spojuje. Připojena je také mimořádná prosba pro letošní rok.

Společná modlitba je završena uctíváním kříže. Je velmi vhodné využít kříž dřevěný, ovšem záleží na vás, jaký kříž máte k dispozici. Úctu kříži můžete vzdát pokleknutím nebo hlubokou úklonou – podle osobních možností.

Začneme chvílí tiché modlitby, kterou uzavře „přivodce“:

Rozpomeň se, Bože, na skutky svého slitování;
rozpomeň se na krev svého Syna
a stůj při nás, když budeme slavit památku našeho vykoupení.
Skrze Krista, našeho Pána.
Všichni: Amen.

1. čtení: Iz 52,13–53,12

Byl proboden pro naše hříchy.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hle, můj Služebník dojde úspěchu, bude povýšen, povznesen k velké vznešenosti. Jak mnozí budou nad ním žasnout! Neboť jeho podoba byla nelidsky zohavena, vzhledem se nepodobá člověku. On přivede v údiv mnohé národy, králové před ním zavrou svá ústa, neboť spatřili, co se jim neřeklo, zpozorovali, co dříve neslyšeli.

Kdo uvěřil, co jsme slyšeli? Komu se ukázala Hospodinova moc? Vyrašil před ním jako výhonek, jako kořen z vyprahlé země. Neměl podobu ani krásu, aby upoutal náš pohled; neměl vzhled, abychom po něm zatoužili. Opovržený, opuštěný od lidí, muž bolesti, znalý utrpení, jako ten, před nímž si lidé zakrývají tvář, potupený, od nás nevážený.

A přece on nesl naše utrpení, obtížil se našimi bolestmi, ale my jsme ho pokládali za zbitého, od Boha ztrestaného a ztýraného. On však byl proboden pro naše nepravosti, rozdrčen pro naše zločiny, tížily ho tresty pro naši spásu, jeho rány nás uzdravily.

Všichni jsme bloudili jak ovce, každý šel svou vlastní cestou. Hospodin na něho uvalil vinu nás všech. Byl týrán, ale podrobil se a neotevřel svá ústa; jako beránek vedený na porážku a jak ovce, která mlčí před střihači, neotevřel svá ústa. Odstraněn byl soužením a nespravedlivým soudem. Kdo se stará o jeho právo? Vyrván byl ze země živých, pro zločin svého lidu byl ubit k smrti.

Hrob mu vykázali se zločinci, posmrtný domov s boháči, ačkoli se nedopustil křivdy ani neměl v ústech podvod. Hospodinu se však zalíbilo zdrtit ho utrpením; jestliže dá na usmíření svůj život, uzří potomstvo, které bude žít dlouho, skrze něho se zdaří Hospodinův plán. Pro útrapy své duše uvidí světlo, nasytí se svým poznáním.

Můj spravedlivý Služebník ospravedlní mnohé, neboť sám ponese jejich viny. Proto mu udělím mnohé a s reky rozdělí kořist proto, že sám sebe vydal na smrt, že se dal přičíst ke zločincům, když nesl hříchy mnohých a prosil za viníky.

Mezizpěv: Žl 31,2+6.12–13.15–16.17+25

Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.

K tobě se utíkám, Hospodine, ať nejsem zahanben navěky,
vysvobod' mě, jsi spravedlivý!
Do tvých rukou svěřuji svého ducha,
Hospodine, věrný Bože, ty mě vysvobodíš.

Všichni nepřátelé mnou opovrhují,
sousedům jsem pro smích, na postrach svým známým,
kdo mě venku zhlédne, prchá přede mnou.
Vypadl jsem z paměti, jako bych byl mrtev,
podobn jsem rozbitému hrnci.

Já však, Hospodine, v tebe doufám,
říkám: Ty jsi můj Bůh!
Můj osud je ve tvé ruce,
vysvobod' mě z moci mých úhlavních nepřátel!

Svou jasnou tvář ukaž svému služebníkovi,
zachraň mě svou slitovností.
Vzmužte se a buďte srdnatí,
všichni, kdo spoléháte na Hospodina.

2. čtení: Žid 4,14–16;5,7–9

Zakusil, co je poslušnost, a stal se pro ty, kdo ho poslouchají, příčinou spásy.

Čtení z listu Židům.

Máme vynikajícího velekněze, který prošel až do nejvyššího nebe: je to Ježíš, Boží Syn. Proto se pevně držíme svého vyznání.

Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy se nedopustil hříchu. Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost, kdykoli potřebujeme pomoci.

V době, kdy jako člověk žil na zemi, přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti vysvobodit, a byl vyslyšen pro svou úctu k Bohu. Ačkoli to byl Syn Boží, naučil se svým utrpením poslušnosti. Když tak dokonal své dílo, stal se příčinou věčné spásy pro všechny, kteří ho poslouchají.

Evangelium – pašije: Jan 18,1–19,42

Texty jsou upraveny pro tři čtenáře: obyčejným textem vypravěč, tučně Ježíš, tučně a kurzívou ostatní osoby. Můžete si je rozdělit i jinak – podle vlastních možností.

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Jana.

Ježíš vyšel se svými učedníky za potok Kedron, kde byla zahrada. Vstoupil do ní, on i jeho učedníci. To místo znal i jeho zrádce Jidáš, protože se tam Ježíš často scházel se svými učedníky. Jidáš si tedy vzal vojenskou četú a od velekněží a farizeů služebníky a šel tam s pochodněmi, s lucernami a se zbraněmi.

Ježíš věděl všechno, co na něj má přijít. Vystoupil tedy a zeptal se jich: „**Koho hledáte?**“

Odpověděli mu: „**Ježíše Nazaretského.**“

Řekl jim: „**Já jsem to.**“

Stál s nimi také zrádce Jidáš. Sotva jim tedy Ježíš řekl: „Já jsem to!“, couvli a padli na zem. Znovu se jich zeptal: „**Koho hledáte?**“

Odpověděli mu: „**Ježíše Nazaretského.**“

Ježíš odpověděl: „**Už jsem vám přece řekl, že jsem to já. Hledáte-li mne, tyto zde nechte odejít.**“ To proto, aby se splnilo jeho slovo: „Z těch, které jsi mi dal, nenechal jsem zahynout nikoho.“

Šimon Petr měl při sobě meč; vytasil ho tedy, udeřil veleknězova služebníka a utál mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval Malchus. Ježíš však Petrovi řekl: „**Zastrč meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi podal Otec?**“

Tu se četa s velitelem a židovští služebníci zmocnili Ježíše a svázali ho. Napřed ho vedli k Annášovi. Annáš totiž byl tchán Kaifáše, který byl v tom roce veleknězem. Byl to ten Kaifáš, který dal židům radu: „Je lépe, když jeden člověk umře za lid.“

Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel s Ježíšem do veleknězova dvora; Petr však zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který se znal s veleknězem, vyšel tedy ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř.

Vrátná se Petra zeptala: „**Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?**“ On odpověděl: „**Nepatřím.**“ Stáli tam sluhové a strážci velerady, kteří si rozdělali oheň, protože bylo chladno, a ohřívali se. Také Petr u nich stál a ohříval se.

Velekněz se vyptával Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. Ježíš mu odpověděl:

„**Já jsem mluvil k světu veřejně. Já jsem vždycky učival v synagoze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem nemluvil tajně. Proč se ptáš mne? Zeptej se těch, kdo slyšeli, co jsem k nim mluvil. Ti dobře vědí, co jsem říkal.**“

Sotva to vyslovil, jeden ze služebníků velerady, který stál přitom, dal Ježíšovi políček a řekl: „**Tak odpovídáš veleknězi?**“

Ježíš mu odpověděl: „**Jestliže jsem mluvil nesprávně, dokaž, co bylo nesprávné. Jestliže však správně, proč mě biješ?**“

Annáš ho pak poslal svázaného k veleknězi Kaifášovi.

Šimon Petr stál u ohně a ohříval se. Řekli mu: „**Nepatříš také ty k jeho učedníkům?**“ On zapíral: „**Nepatřím.**“

Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr utál ucho, řekl: „**Copak jsem tě neviděl v zahradě s ním?**“ Petr to však znovu zapřel. Vtom právě kohout zakokrhál.

Od Kaifáše vedli Ježíše do vládní budovy. Bylo časně ráno. Sami do vládní budovy nevstoupili, aby se neposkvrnili, ale aby mohli jíst velikonočního beránka. Pilát tedy vyšel k nim ven a zeptal se:

„**Jakou žalobu vznášíte proti tomuto člověku?**“

Odpověděli mu: „**Kdyby to nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.**“

Pilát jim řekl: „**Vezměte si ho vy sami a sud'te ho podle vašeho zákona!**“

Židé mu odpověděli: „**My nemáme právo nikoho popravít.**“ Tak se totiž mělo splnit Ježíšovo slovo, kterým naznačoval, jakou smrtí zemře.

Pilát se vrátil do vládní budovy, dal Ježíše předvolat a zeptal se ho: „**Ty jsi židovský král?**“

Ježíš odpověděl: „**Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?**“

Pilát odpověděl: „*Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?*“

Ježíš na to řekl: „*Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.*“

Pilát se ho zeptal: „*Ty jsi tedy přece král?*“

Ježíš odpověděl: „*Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.*“

Pilát mu řekl: „*Co je to pravda?*“

Po těch slovech vyšel zase ven k židům. Řekl jim: „*Já na něm neshledávám žádnou vinu. Je však u vás zvykem, abych vám k velikonočním svátkům propustil jednoho vězně. Chcete tedy, abych vám propustil židovského krále?*“

Oni znovu začali křičet: „*Toho ne, ale Barabáš!*“ Ten Barabáš byl zločinec.

Potom Pilát vzal Ježíše a dal ho zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vsadili mu ji na hlavu, oblékli ho do rudého pláště, předstupovali před něj a provolávali: „*Bud' zdráv, židovský králi!*“ a bili ho.

Pilát vyšel znovu ven a řekl židům: „*Hle, dám vám ho vyvést, abyste uznali, že na něm neshledávám žádnou vinu.*“ Ježíš vyšel s trnovou korunou a v rudém plášti.

Pilát jim řekl: „*Hle, člověk!*“

Když ho však uviděli velekněží a služebníci, začali křičet: „*Ukřižuj, ukřižuj ho!*“

Pilát na to řekl: „*Vezměte si ho vy sami a ukřižujte, neboť já na něm neshledávám žádnou vinu.*“

Židé mu odpověděli: „*My máme zákon a podle toho zákona musí zemřít, protože dělal ze sebe Syna Božího.*“

Když Pilát uslyšel to slovo, ulekl se ještě více. Vešel proto zase do vládní budovy a zeptal se Ježíše: „*Odkud jsi?*“ Ježíš mu však nedal žádnou odpověď.

Pilát mu řekl: „*Se mnou nechceš mluvit? Nevíš, že mám moc tě propustit, a že mám moc dát tě ukřižovat?*“

Ježíš odpověděl: „*Neměl bys nade mnou vůbec žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shora. Proto má větší vinu ten, kdo mě tobě vydal.*“

Pilát se proto snažil ho propustit. Ale židé křičeli: „*Když ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se dělá králem, staví se proti císaři!*“

Jak Pilát uslyšel ta slova, nařídil vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném Kamenná dlažba, hebrejsky Gabbatha. Byl den příprav na Velikonoce, kolem poledne.

Pilát řekl židům: „*Hle, váš král!*“

Ale oni se pustili do křiku: „*Pryč s ním! Pryč s ním! Ukřižuj ho!*“

Pilát jim namítl: „*Vašeho krále mám ukřižovat?*“

Velekněží odpověděli: „*Nemáme krále, ale jen císaře!*“

Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován. Vzali tedy Ježíše. On sám si nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním ještě dva jiné, každého po jedné straně, a Ježíše uprostřed.

Pilát dal také zhotovit a připevnit na kříž nápis v tomto znění: „*Ježíš Nazaretský, židovský král*“. Tento nápis četlo mnoho židů, protože místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky.

Proto židovští velekněží říkali Pilátovi: „*Nepiš: ‚Židovský král‘, ale: ‚On tvrdil: Jsem židovský král.‘*“ Pilát odpověděl: „*Co jsem napsal, napsal jsem!*“

Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho svrchní šaty a rozdělili je na čtyři části, každému vojákovi jednu; vzali i suknici. Suknice byla nesešíváná, v jednom kuse setkaná odshora až dolů. Řekli si tedy: „*Netrhejme ji, ale losujme o ni, komu připadne.*“ Tak se měl splnit výrok Písma: „*Rozdělili si mé šaty a o můj oděv losovali.*“ Právě tak to vojáci udělali.

U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „**Ženo, to je tvůj syn.**“ Potom řekl učedníkovi: „**To je tvá matka.**“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě.

Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, řekl ještě: „**Žízním.**“ Tak se mělo splnit Písmo. Stála tam nádoba plná octa. Nasadili tedy na yzop houbu naplněnou octem a podali mu ji k ústům.

Když Ježíš přijal ocet, řekl: „**Dokonáno je!**“

Pak sklonil hlavu a skonal.

Chvilé tiché modlitby vkleče.

Protože byl den příprav, takže mrtvá těla nesměla zůstat na kříži přes sobotu – tu sobotu totiž byl velký svátek – požádali židé Piláta, aby byly ukřižovaným přeraženy nohy a aby byli sňati. Přišli tedy vojáci a přerazili kosti prvnímu i druhému, kteří s ním byli ukřižováni.

Když však přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Proto mu kosti nepřerazili, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda. Ten, který to viděl, vydává o tom svědectví a jeho svědectví je pravdivé. On ví, že mluví pravdu, abyste i vy věřili. To se stalo, aby se splnil výrok Písma: „Ani kost mu nebude zlomena.“ A na jiném místě v Písmu se říká: „Budou hledět na toho, kterého probodli.“

Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem, ale ze strachu před židy jen tajným, požádal potom Piláta, aby směl sejmut Ježíšovo mrtvé tělo, a Pilát mu to dovolil. Přišel tedy a sňal jeho tělo. Dostavil se tam i Nikodém, ten, který k němu přišel jednou v noci, a měl s sebou směs myrhy a aloe, asi sto liber. Vzali tedy Ježíšovo tělo a zavinuli ho s těmi vonnými věcmi do pruhů plátna, jak mají židé ve zvyku pohřbívat.

Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován. Tam tedy položili Ježíše, protože u židů byl den příprav a hrobka byla blízko.

Nyní je vhodný čas pro chvíli ticha, pro zamyšlení, pro osobní rozjímání, pro sdílení...

Můžete také využít několik málo řádků průvodního slova:

Dnes jsme spojeni s Ježíšem ukřižovaným. Latinské slovo „crucifixus“ znamená doslova „upevněný na kříž“, „fixovaný na kříž“, „znehbybněný na kříži“.

I my jsme v těchto dnech znehbybněni.

Ježíš je připoután na kříž – my jsme připoutáni na jedno místo.

Jsme s Kristem zajedno – s naším ukřižovaným Pánem.

A to jsou Velikonoce: být s Kristem přibit na kříž; být s Kristem jedno.

Velkopáteční přímluvy jsou strukturovány pro dva hlasy – obsahují výzvu, kterou pronáší čtenář, a modlitbu, kterou čte průvodce. Po každé výzvě je vhodné zařadit chvíli tiché modlitby. Každou přímluvu uzavíráme společným Amen.

Tyto prosby jsou převzaty přímo z Misálu; pro domácí použití je můžete upravit.

1. Za církev

Čtenář: Modleme se za svatou církev Boží. Kéž ji Bůh a náš Pán naplní pokojem, kéž ji dovede k jednotě a po celém světě chrání, abychom všichni v míru a bezpečí mohli oslavovat Boha.

Průvodce: Všemohoucí, věčný Bože, tys v Kristu zjevil svou slávu celému světu. Chraň toto své dílo, ať pokračuje v tvé církvi: Upevni ji ve víře, aby ti po celém světě vydávala svědectví. Skrze Krista, našeho Pána.

2. Za papeže

Čtenář: Modleme se za našeho papeže Františka. Bůh a náš Pán si ho vyvolil za prvního mezi biskupy; kéž ho chrání a kéž ho zachová své církvi, aby dobře vedl svatý lid Boží.

Průvodce: Všemohoucí, věčný Bože, všechno záleží na tvé vůli. Proto tě prosíme: Zachovej našeho papeže Františka ve své lásce, ať posiluje tvůj lid ve víře a vede ho po tvých cestách. Skrze Krista, našeho Pána.

3. Za služebníky církve a za všechny věřící

Čtenář: Modleme se také za našeho biskupa Vojtěcha, za všechny biskupy, kněze a jáhny a za všechny věřící.

Průvodce: Všemohoucí, věčný Bože, tvůj Duch posvěcuje každého věřícího a řídí celou církev. Prosíme tě: Zachovej všem svého Svatého Ducha, abychom ti každý na svém místě věrně sloužili. Skrze Krista, našeho Pána.

4. Za katechumeny

Čtenář: Modleme se také za všechny, kdo se připravují na křest. Kéž Bůh a náš Pán otevře jejich srdce svému slovu a kéž se nad nimi smiluje, aby se z vody a z Ducha Svatého znovu narodili, dosáhli odpuštění všech hříchů a byli s námi spojeni v Ježíši Kristu, našem Pánu.

Průvodce: Všemohoucí, věčný Bože, ty svou církev stále obnovuješ, ty nepřestáváš přijímat lidi za své syny. Prosíme tě za všechny, kdo se připravují na křest: Dej jim víru, aby tě poznali, dej jim ve křtu nový život a připoj je ke svému vyvolenému lidu. Skrze Krista, našeho Pána.

5. Za jednotu křesťanů

Čtenář: Modleme se také za všechny bratry a sestry, věřící v Krista. Kéž Bůh a náš Pán sjednotí všechny, kdo žijí podle poznané pravdy, a kéž dovede svou církev k dokonalé jednotě.

Průvodce: Všemohoucí, věčný Bože, jsme rozptýleni, ale ty nás chceš shromáždit, jsme rozděleni, ale ty nás chceš sjednotit. Dej, ať si uvědomíme, že všichni jsme byli pokřtěni jedním křtem, že všichni patříme jednomu Kristu: Doved' nás k plnosti jedné víry a k dokonalosti jedné lásky. Skrze Krista, našeho Pána.

6. Za židy

Čtenář: Modleme se také za židy. Vždyť oni jsou první, kteří poznali jméno Hospodina, našeho Boha. Kéž ho stále více milují a kéž věrně zachovají smlouvu, kterou s nimi uzavřel.

Průvodce: Všemohoucí, věčný Bože, tys slíbil spásu především Abrahámovi a jeho potomkům. Vyslyš prosby své církve a dej, ať se na tvém vyvoleném národě tvé zaslíbení naplní. Skrze Krista, našeho Pána.

7. Za ty, kdo věří v Boha, ale nevěří v Krista

Čtenář: Modleme se také za ty, kdo věří v Boha, ale nepoznali jeho Syna, Ježíše Krista. Kéž je Duch Boží jejich světlem, aby šli cestou, která vede ke spáse.

Průvodce: Všemohoucí, věčný Bože, dej, ať ti, kteří tvého Syna neznají, žijí před tebou podle svého svědomí a poznávají pravdu. A nám dej, ať žijeme v Kristu tak opravdově, abychom světu vydávali věrohodné svědectví o tvé lásce. Skrze Krista, našeho Pána.

8. Za ty, kdo nevěří v Boha

Čtenář: Modleme se také za ty, kdo v Boha nevěří. Kéž žijí poctivě podle svého poznání, aby k Bohu nakonec došli.

Průvodce: Všemohoucí, věčný Bože, stvořiteli všech lidí, ty jsi jediné dobro a jenom v tobě je pravý pokoj. Smiluj se nade všemi, kteří o tobě nevědí, a dej, ať konají dobro a přes všechny překážky dosáhnou pokoje. A těm, kdo v tebe věří, dej, ať jejich život uprostřed nevěřících je znamením tvé lásky, aby každý, kdo se s nimi setká, setkal se s tebou, pravým Bohem a Otcem všech lidí. Skrze Krista, našeho Pána.

9. Za politiky a státníky

Čtenář: Modleme se také za všechny politiky a státníky. Kéž Bůh a náš Pán řídí jejich úmysly a rozhodnutí, aby usilovali o skutečný mír a svobodu všech lidí.

Průvodce: Všemohoucí, věčný Bože, lidská srdce i osudy národů jsou v tvých rukou. Veď všechny, kdo jsou odpovědní za společnost a stát, aby všude ve světě hájili svobodu svědomí a všechna lidská práva, aby prosazovali spravedlnost a mír a usilovali o rozvoj národů. Skrze Krista, našeho Pána.

10. Za ty, kdo trpí

Čtenář: Modleme se k našemu všemohoucímu Otci za všechny lidi. Kéž Bůh nedopustí, aby bloudili, kéž zažene hlad a odvrátí pohromy, otevře žaláře a rozváže pouta. Kéž vede bezpečně k cíli ty, kdo jsou na cestách, a ty, kdo jsou v cizině, přivede domů, kéž dá nemocným zdraví a umírajícím věčnou spásu.

Průvodce: Všemohoucí, věčný Bože, útěcho zarmoucených a sílo trpících. Slyš prosby těch, kdo k tobě volají v úzkosti a soužení, a dej, ať všichni poznají, že jsi jim blízko. Skrze Krista, našeho Pána.

11. Za lidi stížené pandemií

Čtenář: Modleme se k Bohu, který léčí i nejhlubší lidské nemoci, za lidi stížené nynější pandemií. Kéž uzdraví nemocné, milosrdně k sobě přijme zemřelé. Kéž odmění a povzbudí obětavé, utěší smutné i bezradné a vede lidskou vynalézavost tak, aby uměla řešit to, co nás tíží.

Průvodce: Všemohoucí, věčný Bože, tys lidem podle svědectví Písma navracel zdraví. Vyslyš naše prosby, očisti nás jako kdysi Námána a svou milostí proměň tuto krizi v čas příhodný pro obrácení. Skrze Krista, našeho Pána.

Uctívání kříže se může konat různými způsoby. Kříž může být na počátku zahalen látkou (např. fialovou) a postupně (natříkrát) odhalován. Lze jej také přinášet z jiné místnosti a zastavit se např. na prahu, uprostřed a nakonec na místě, kde bude kříž ponechán k osobnímu klanění. „Průvodce“ může také kříž třikrát pozdvihnout nad hlavu a ukázat jej všem přítomným. Pokaždé přitom zvolá:

Hle, kříž, na které umřel Spasitel světa.

A všichni odpovídají:

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti.

Po každém zvolání všichni pokleknou nebo se ukloní a setrvají v tiché modlitbě.

Kříž potom umístíme na vhodném místě – např. na stole, u něhož jsme se sešli k modlitbě na Zelený čtvrtek, na dobře viditelném místě na zdi apod.

Do blízkostí kříže můžeme umístit svíčky.

Každý přítomný může osobně uctít kříž, jak uzná za vhodné – pokleknutím, úklonou...

Během tohoto uctívání kříže můžeme zpívat vhodný zpěv – např. z Taizé Ave crux, spes unica – nebo zachovat ticho.

Průvodce uzavře tuto bohoslužbu modlitbou:

Modleme se:

Milosrdný Bože,

děkujeme ti, žeš Kristovou smrtí a vzkříšením všechno obnovil;

upevni v nás dílo vykoupění,

abychom žili v trvalém spojení s tebou.

Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni: Amen.

Průvodce:

Shlédni, Bože, na nás, kteří jsme v naději ve vzkříšení oslavili památku smrti tvého Syna;

dej nám požehnání: odpusť nám hříchy a potěš nás,

posilni nás ve víře a ved' nás bezpečně ke spáse.

Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni: Amen.

Rozejdeme se v tichu.